

แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา

Guideline Management Potential for Entrepreneurship of One Tambon One Product of Food Categories in Yala Provinces

กัลยรัตน์ พินิจจันทร์¹ ดุษฎี นาคเรือง วังระ ชาวสังข์ ปิยะดา มณีนิล ปวีณา เจาะอารง
อับดุลเราะห์มาน สาและ และภูริชาติ พรหมเต็ม

Ganyarat Pinichchan¹, Dussadee Nakruang, Watchara Khaosung, Piyada Maneenin,
Paweena Jrharrong, Abdulrohman Sa-laeh and Phurichart Promtem

ภาควิชาบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
133 ถนนเทศบาล 3 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000
Faculty of Management Sciences, Yala Rajabhat University
133 Tessaban 3 Road Sateng District Maung Yala 95000

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา และศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา ได้ดำเนินการศึกษาดัวยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา จำนวน 144 คน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 94 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับ ร้อยละ 65 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพทางการบริหารจัดการแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี ด้านการผลิต ด้านการจัดการ และด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการให้กับผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา ต้องอาศัยการพัฒนาโดยการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลายโดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน การจัดหาช่องทางจัดจำหน่ายสินค้า และการทำการส่งเสริมการตลาดเพิ่มมากขึ้น การจัดทำแผนการดำเนินงานด้านการผลิต การจัดทำงบประมาณที่ถูกต้อง ส่งเสริมการศึกษาดูงานและให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางการบริหาร เป็นต้น

คำสำคัญ : แนวทางการบริหารจัดการ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการ

¹Corresponding Author. E-mail: ganyarat.p@yru.ac.th

abstract

The objective of this research was aimed to study the evaluation of the management potential for Entrepreneurship of One Tambon One Product of Food Categories in Yala Provinces and study guideline Management Potential for Entrepreneurship of One Tambon One Product of Food Categories in Yala Provinces. The study was conducted using Quantitative Research, the research sample were Entrepreneurship of One Tambon One Product of Food Categories in Yala Provinces was 144 people and 94 of the respondents (or 65 percent) returned the questionnaire. Then, statistics used in the analysis were frequency, percentage and average. The research results showed that the management potential in marketing, production, finance and accounting and management were found in a high level. Guideline Management Potential for Entrepreneurship of One Tambon One Product of Food Categories in Yala Provinces, government agencies should be trained in order to develop products variety by using local wisdom as a base, the distribution and marketing promotion should be increase, preparation production plan, trained to make standard financial statements, study events and supported with the knowledge of management skill, Etc.

Keywords: Guidelines management, One Tambon One Product, Entrepreneurship

บทนำ

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเพื่อต่อสู้กับความยากจนเมื่อ พ.ศ. 2544 โดยมีแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ของชุมชน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาชาวบ้าน วัฒนธรรม ประเพณี และการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ มาตรฐานตรงกับความต้องการของตลาด เพื่อก่อให้เกิดรายได้ของชุมชน โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นสินค้าหรือบริการอย่างมีคุณภาพ คำนึงถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นจนเป็นที่ยอมรับของสากล นำศักยภาพของท้องถิ่น เช่น วัตถุดิบ หรือความชำนาญที่มีอยู่มาพัฒนาเป็นสินค้าหรือการบริการด้วยความคิดอย่างสร้างสรรค์ และนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง กระตุ้นให้คนในท้องถิ่นสร้างรายได้ด้วยตนเอง โดยภาครัฐเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชน สู่อุตสาหกรรมในและต่างประเทศ ด้วยระบบร้านค้าเครือข่าย และอินเทอร์เน็ต และเพื่อส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างงาน สร้างรายได้ ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่น มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นและมีมูลค่าเพิ่ม เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งใน และต่างประเทศ สอดคล้องกับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตท้องถิ่น

จังหวัดยะลา เป็นอีกหนึ่งจังหวัด ที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ประชากรร้อยละ 80 นับถือศาสนาอิสลาม มีการใช้ภาษามลายูเป็นภาษาท้องถิ่น และมีกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์อยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ซึ่งผลิตภัณฑ์จะมีคุณลักษณะที่โดดเด่น แสดงถึงอัตลักษณ์ของชุมชน สังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น สินค้าที่ชุมชนผลิตจะเน้นการนำภูมิปัญญา คำนึงถึงเอกลักษณ์และนำศักยภาพของท้องถิ่น

เช่น วัตถุประสงค์ หรือความชำนาญที่มีอยู่มาพัฒนาเป็นสินค้าหรือบริการ เพื่อให้สอดคล้องและเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ เมื่อพิจารณาตามยอดการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ จังหวัดยะลา มียอดรวมจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารในปี 2558 จำนวน 295,851,961 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละต่อยอดขายรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 32.47 (Community Development Department Ministry of Interior, 2016) จากสัดส่วนร้อยละต่อยอดขายแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์อาหาร มีความสำคัญต่อการเติบโตในเชิงเศรษฐกิจของจังหวัดและของประเทศเป็นอย่างมาก

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์การพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของประเทศ ได้ทำการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์เน้นคุณภาพและการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และผู้ผลิตให้มีความสามารถในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงความสามารถในการประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกับกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย จัดทำกลยุทธ์การส่งเสริมเฉพาะกลุ่ม เพื่อการพัฒนาศักยภาพกลุ่มผู้ผลิต ให้มีศักยภาพในการแข่งขันสูงขึ้น สามารถขยายฐานสู่ต่างประเทศมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีจำแนกตามคุณภาพสินค้า ปริมาณการผลิต แบ่งเป็น 4 กลุ่ม (Quadrant) ดังนี้ (1) กลุ่มดาวเด่นสู่สากล (กลุ่ม A) (2) กลุ่มอนุรักษ์ สร้างคุณค่า (กลุ่ม B) (3) กลุ่มพัฒนาสู่การแข่งขัน (กลุ่ม C) และ (4) กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (กลุ่ม D) แต่จากการศึกษาพบว่า จำนวนผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา คิดเป็นสัดส่วนที่น้อยที่ผู้ประกอบการจะสามารถทำให้ผลิตภัณฑ์ของตนเองไปอยู่ในกลุ่ม A ได้ ตัวอย่างเช่น ในปี 2557-2558 ไตรมาสที่ 1 (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2557) จังหวัดยะลา มีผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารที่ได้รับการขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น 186 ผลิตภัณฑ์ ซึ่งได้รับการจำแนกให้ผลิตภัณฑ์อยู่ในกลุ่ม A จำนวน 37 ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 19.89 กลุ่ม B จำนวน 2 ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 1.07 กลุ่ม C จำนวน 44 ผลิตภัณฑ์ 23.65 และกลุ่ม D จำนวน 103 ผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 55.37 (Community Development Department Ministry of the Interior, 2017a)

เหตุผลที่ผลิตภัณฑ์ได้รับการจัดสรรอยู่ในกลุ่ม A น้อย เนื่องจากปัญหาด้านการบริหารจัดการ ซึ่งผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ยังขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการกลุ่มอย่างเป็นระบบ เช่น การจัดการด้านการตลาด การจัดการด้านการผลิต และการบริหารจัดการกลุ่ม ซึ่งปัญหาทั้ง 3 ด้านมีความสัมพันธ์กัน อาทิ ถ้าผู้ประกอบการขายสินค้าไม่ได้ กลุ่มจะขาดแรงจูงใจในการพัฒนาสินค้า รวมทั้งขาดแรงจูงใจในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการกลุ่มให้มีประสิทธิภาพ (Mukda, 2014) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนในการประกอบธุรกิจ จากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา และกลุ่มอื่น ๆ ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารที่ขึ้นทะเบียนกับกรมการพัฒนาชุมชน จังหวัดยะลา จำนวน 233 กลุ่ม (Community Development Department Ministry of the Interior, 2017b)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารที่ขึ้นทะเบียนกับกรมการพัฒนาชุมชนจังหวัดยะลา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้ขนาดตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 144 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic sampling) โดยใช้รายชื่อที่ได้จัดเรียงลำดับไว้แล้ว

2. เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยได้แบ่งออกดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามชนิดแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มผู้ผลิต เป็นคำถามชนิดแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ประเภทอาหารของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวนสมาชิก ระยะเวลาการดำเนินงาน และยอดขายเฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลาใน 5 ด้าน ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการเงินและบัญชี ด้านการจัดการ และด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 29 ข้อ แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

ระดับคะแนน

5	หมายถึง
4	หมายถึง
3	หมายถึง
2	หมายถึง
1	หมายถึง

ระดับศักยภาพ

ศักยภาพทางการบริหารมากที่สุด
ศักยภาพทางการบริหารมาก
ศักยภาพทางการบริหารปานกลาง
ศักยภาพทางการบริหารน้อย
ศักยภาพทางการบริหารน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-End) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยได้มาจากข้อมูล 2 ประเภท คือ 1) เก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) รวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้

1. การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ประเภทอาหารของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวนสมาชิก ระยะเวลาการดำเนินงาน และยอดขายเฉลี่ยต่อเดือน ใช้สถิติพรรณนา ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพทางการบริหารของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา ใน 5 ด้าน ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการเงินและบัญชี ด้านการจัดการ และด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 29 ข้อ แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อในแต่ละด้าน ซึ่งพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ศักยภาพทางการบริหารน้อยที่สุด

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ศักยภาพทางการบริหารน้อย

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ศักยภาพทางการบริหารปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ศักยภาพทางการบริหารมาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ศักยภาพทางการบริหารมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน และได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 94 ชุด คิดเป็นร้อยละ 65 ผลการศึกษารูปร่างได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4 และเพศชาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 มีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 มากที่สุด รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ตามลำดับ

2. ข้อมูลด้านคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา

กลุ่มผู้ผลิตที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ประเภทอาหารของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เป็นอาหารแปรรูปกึ่งสำเร็จรูป/สำเร็จรูป จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมาเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบและผ่านกระบวนการแปรรูปเบื้องต้น จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.5 และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ใช้บริโภคสด จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.4 จำนวนสมาชิก มีจำนวนน้อยกว่า 15 คน จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมาที่มีจำนวนสมาชิก 15-30 คน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.4 และมีจำนวนสมาชิกมากกว่า 30 คน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.4 ระยะเวลาการดำเนินงานมากที่สุดคือ 5-10 ปี จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาคือ 11-15 ปี จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 และระยะเวลาดำเนินการน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.9 มียอดขายเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.9 รองลงมาคือยอดขายน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.7 ยอดขาย 10,000-15,000 บาท จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.5 และยอดขายต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์

1. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการเงินและบัญชี ด้านการจัดการ และด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เมื่อพิจารณาทางด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการตลาด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84$ S.D.=0.56) ดังนี้ มากที่สุด คือ สินค้ามีรูปแบบให้เลือกหลากหลาย ($\bar{X}=4.07$ S.D.=0.83) รองลงมาคือ มีการรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้า ($\bar{X}=3.97$ S.D.=0.88) การผลิตและจัดหาสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า ($\bar{X}=3.94$ S.D.=0.78) มีการใช้ช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลายในการเข้าถึงลูกค้า ($\bar{X}=3.71$ S.D.=0.93) มีการตั้งราคาสินค้าให้ดึงดูดใจ ($\bar{X}=3.70$ S.D.=0.82) มีการส่งเสริมการตลาด เพื่อสร้างการรับรู้และกระตุ้นการตัดสินใจซื้อ ($\bar{X}=3.65$ S.D.=0.83) ตามลำดับ

1.2 ด้านการผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$ S.D.=0.60) ดังนี้ มากที่สุดคือ สินค้ามีคุณภาพได้มาตรฐานที่วางไว้ ($\bar{X}=4.15$ S.D.=0.96) รองลงมาคือ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีเพียงพอ ($\bar{X}=4.11$ S.D.=0.91) มีการวางแผนให้เกิดการผลิตอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.96$ S.D.=0.84) มีความสามารถในการผลิตสินค้าให้เสร็จทันตามระยะเวลาที่กำหนด ($\bar{X}=3.91$ S.D.=0.90) มีวิธีการกำจัดของเสียจากการผลิตอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.76$ S.D.=0.88) และมีความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีการผลิตให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ ($\bar{X}=3.63$ S.D.=1.20) ตามลำดับ

1.3 ด้านการเงินและบัญชี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.72$ S.D.=0.48) ดังนี้ มากที่สุดคือ มีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ($\bar{X}=3.85$ S.D.=0.78) รองลงมาคือ มีการนำข้อมูลทางบัญชีมาใช้เพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานได้ ($\bar{X}=3.74$ S.D.=0.78) มีการหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงานได้ ($\bar{X}=3.73$ S.D.=0.73) มีการลงบัญชีการเบิกจ่ายวัสดุอย่างเป็นระบบ ($\bar{X}=3.66$ S.D.=0.81) และมีการควบคุมการใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ตามงบประมาณที่กำหนด ($\bar{X}=3.63$ S.D.=0.73) ตามลำดับ

1.4 ด้านการจัดการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84$ S.D=0.46) ดังนี้ มากที่สุดคือ มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เพื่อสร้างโอกาสใหม่ ๆ ให้ธุรกิจ ($\bar{X}=4.00$ S.D=0.68) รองลงมาคือ มีความมุ่งมั่นและใช้สติปัญญาวางแผนเพื่อให้งานสำเร็จ ($\bar{X}=3.96$ S.D=0.73) มีความสามารถประเมินผลการดำเนินงานได้ ($\bar{X}=3.90$ S.D=0.95) มีความสามารถจูงใจสมาชิกให้ปฏิบัติงานได้ ($\bar{X}=3.89$ S.D=0.72) มีทักษะในการสั่งการโดยใช้การสื่อสารอย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.88$ S.D=0.81) มีการจัดโครงสร้างการบริหารของกลุ่มไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.86$ S.D=0.75) และมีความสามารถวิเคราะห์และวางแผนการควบคุมงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ($\bar{X}=3.39$ S.D=1.11) ตามลำดับ

1.5 ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$ S.D=0.64) ดังนี้ มากที่สุดคือ มีการคัดเลือกสมาชิกอย่างเป็นระบบ ($\bar{X}=3.94$ S.D=0.99) รองลงมาคือ มีการตรวจสอบการทำงานของสมาชิกเสมอ ($\bar{X}=3.86$ S.D=1.10) มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการและสมาชิกไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.77$ S.D=1.10) มีการจูงใจสมาชิกกลุ่มให้ทำงานบรรลุเป้าหมาย ($\bar{X}=3.76$ S.D=0.90) และมีการฝึกอบรมและพัฒนาความสามารถของสมาชิกอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.72$ S.D=0.73) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา

ปัจจัยทางการบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D	ระดับศักยภาพ
1. ด้านการตลาด	3.84	0.56	มาก
2. ด้านการผลิต	3.91	0.60	มาก
3. ด้านการเงินและบัญชี	3.72	0.48	มาก
4. ด้านการจัดการ	3.84	0.46	มาก
5. ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.80	0.64	มาก

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารของจังหวัดยะลา สามารถทำได้ดังนี้

2.1 ด้านการตลาด พบว่า ผู้ประกอบการยังขาดการส่งเสริมการตลาด เพื่อสร้างการรับรู้และกระตุ้นการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ขาดความสามารถในการตั้งราคาสินค้าให้ดึงดูดใจ ยังขาดช่องทางการจัดจำหน่ายในการเข้าถึงลูกค้า รวมถึงผลิตภัณฑ์ยังขาดความหลากหลายในด้านของรูปแบบ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดอบรมให้ความรู้กับผู้ประกอบการในเรื่องการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลายโดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและการตั้งราคาขายให้ดึงดูดใจและสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย สนับสนุนการขยายช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลายในการเข้าถึงลูกค้า เช่น จัดหาสถานที่แสดงสินค้าอย่างถาวรสำหรับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัด สนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถนำสินค้าของของกลุ่มมาจัดแสดงได้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ทำการประสานกับสถานที่ท่องเที่ยวหรือสถานที่พักในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อวางจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และทำการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างการรับรู้และกระตุ้นการตัดสินใจซื้อมากขึ้น

2.2 ด้านการผลิต พบว่า ผู้ประกอบการยังขาดความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีการผลิตให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ ความรู้เรื่องวิธีการกำจัดของเสียจากการผลิตอย่างเหมาะสม ความสามารถในการผลิตสินค้าให้เสร็จทันตามระยะเวลาที่กำหนด และการวางแผนให้เกิดการผลิตอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาช่วยเหลือให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้เทคโนโลยีการผลิตเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ มีการกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ วิธีการกำจัดของเสียจากการผลิตอย่างเหมาะสม คำแนะนำในด้านการจัดทำแผนการดำเนินงานด้านการผลิตเพื่อให้สามารถวางแผนการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสนับสนุนผู้ประกอบการให้พัฒนาผลิตภัณฑ์ไปสู่การได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ

2.3 ด้านการเงินและบัญชี พบว่า ผู้ประกอบการยังไม่สามารถควบคุมการใช้จ่ายในการดำเนินงานให้เป็นไปตามงบประมาณที่กำหนด ขาดการลงบัญชีการเบิกจ่ายวัสดุอย่างเป็นระบบ และยังไม่มีการนำข้อมูลทางบัญชีไปใช้เพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงาน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาช่วยเหลือโดยการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับหลักการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย การลงบัญชีการเบิกจ่ายวัสดุ และการจัดทำงบการเงินที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เข้าใจถึงสถานะทางการเงิน และสามารถควบคุมการใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ตามงบประมาณที่กำหนด รวมถึงสามารถนำข้อมูลทางบัญชีมาใช้เพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานได้

2.4 ด้านการจัดการ พบว่า ผู้ประกอบการยังขาดความสามารถในการวิเคราะห์และวางแผนการควบคุมงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การจัดโครงสร้างการบริหารของกลุ่มยังขาดความชัดเจน ผู้ประกอบการยังขาดทักษะในการสั่งการโดยใช้การสื่อสารที่ชัดเจน และขาดความสามารถในการจูงใจสมาชิกให้ปฏิบัติงานได้ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนโดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมอบรมด้านการบริหารจัดการ การวางแผนการดำเนินงานของธุรกิจที่ชัดเจน การประเมินและการควบคุมงาน การกำหนดโครงสร้างการบริหารของกลุ่ม ทักษะในการสื่อสารและวิธีการสร้างแรงจูงใจให้สมาชิกมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน ตลอดจนส่งเสริมการศึกษาดูงานและให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางการบริหารแก่สมาชิก

2.5 ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ พบว่า สมาชิกยังขาดการฝึกอบรมและการพัฒนาความสามารถของสมาชิก สมาชิกยังขาดแรงจูงใจในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และกลุ่มยังไม่มีกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาให้ความรู้ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในเรื่องของการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานของคณะกรรมการและสมาชิก การจูงใจให้สมาชิกทำงาน การควบคุมและประเมินผลการทำงานของสมาชิก รวมถึงส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาความสามารถของสมาชิกกลุ่มให้มีความเชี่ยวชาญและทักษะในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารของจังหวัดยะลา ได้แก่ ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการเงินและบัญชี ด้านการจัดการและด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ Mukda (2014) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล

หนึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก พบว่า ในภาพรวมของการบริหารจัดการของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การบริหารจัดการด้านวัตถุดิบ การบริหารจัดการด้านเครื่องจักร การบริหารจัดการด้านการเงิน การบริหารจัดการด้านการตลาด การบริหารจัดการด้านวิธีการและการบริหารจัดการคน

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา ผู้วิจัยขอสรุปดังนี้

2.1 ด้านการตลาด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดอบรมให้ความรู้กับผู้ประกอบการในเรื่องการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลายโดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและการตั้งราคาขายให้ดึงดูดใจและสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย สนับสนุนการขยายช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลายในการเข้าถึงลูกค้า เช่น จัดหาสถานที่แสดงสินค้าอย่างถาวรสำหรับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ประจำจังหวัด สนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถนำสินค้าของของกลุ่มมาจัดแสดงได้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ทำการประสานกับสถานที่ท่องเที่ยวหรือสถานที่พักในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อวางจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และทำการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างการรับรู้และกระตุ้นการตัดสินใจซื้อมากขึ้นสอดคล้องกับ E-sor et al. (2017) ศึกษาการพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อมจังหวัดชายแดนใต้ตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พบว่า การพัฒนาธุรกิจผู้ประกอบการควรใช้ภูมิปัญญาความเชี่ยวชาญธุรกิจเป็นฐานในการพัฒนาเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหรือบริการของตน

2.2 ด้านการผลิต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาช่วยเหลือให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้เทคโนโลยีการผลิตเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ มีการกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ วิธีการกำจัดของเสียจากการผลิตอย่างเหมาะสม คำแนะนำในด้านการจัดทำแผนการดำเนินงานด้านการผลิตเพื่อให้สามารถวางแผนการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสนับสนุนผู้ประกอบการให้พัฒนาผลิตภัณฑ์ไปสู่การได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับ Puttikanjanakul et al. (2015) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของผู้ประกอบการในเขตอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านการผลิต คือการกำหนดมาตรฐานการส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตของผู้ประกอบการที่ใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น และการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยการฝึกอบรมทักษะและเทคนิคในการผลิต ให้ไปสู่การได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

2.3 ด้านการเงินและบัญชี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาช่วยเหลือโดยการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับหลักการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย การลงบัญชีการเบิกจ่ายวัสดุ และการจัดทำงบการเงินที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เข้าใจถึงสถานะทางการเงิน และสามารถควบคุมการใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ตามงบประมาณที่กำหนด รวมถึงสามารถนำข้อมูลทางบัญชีมาใช้เพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานได้ สอดคล้องกับ Mukda (2014) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก สรุปว่า ควรมีการจัดหาแหล่งเงินทุนเงินกู้ยืมที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำให้กลุ่มผู้ผลิต และควรจัดฝึกอบรมในด้านการจัดทำงบการเงินตามหลักการบัญชีที่ถูกต้อง

2.4 ด้านการจัดการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนโดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมอบรมด้านการบริหารจัดการ การวางแผนการดำเนินงานของธุรกิจที่ชัดเจน การประเมินและ

การควบคุมงาน การกำหนดโครงสร้างการบริหารของกลุ่ม ทักษะในการสื่อสารและวิธีการสร้างแรงจูงใจ ให้สมาชิกมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน ตลอดจนส่งเสริมการศึกษาดูงานและให้ความรู้เกี่ยวกับ ทักษะทางการบริหารแก่สมาชิก สอดคล้องกับ Kasornbua & Namsawat (2013) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาศักยภาพกลุ่มสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์สู่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปอาหารจากกล้วย ผลการวิจัย เสนอแนะให้กลุ่มปรับการบริหารจัดการโดยให้ ประธานกลุ่มเป็นผู้ตัดสินใจ และมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทุกเดือน และให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเข้ามาอบรมหรือส่งเสริมให้สมาชิกของกลุ่ม ไปดูงานในหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

2.5 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาให้ความรู้ด้านการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ในเรื่องของการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานของคณะกรรมการและสมาชิก การคัดเลือก การจูงใจให้สมาชิกทำงาน การควบคุมและประเมินผลการทำงานของสมาชิก รวมถึงส่งเสริม ให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาความสามารถของสมาชิกกลุ่มให้มีความเชี่ยวชาญและทักษะในการปฏิบัติ งานเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ Mukda (2014) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก สรุปว่า แนวทางการจัดการทรัพยากรมนุษย์ หน่วยงานควรเข้ามาช่วย เหลือให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่การแบ่งงานกันทำ แล้วฝึกอบรมทักษะให้สมาชิกมีความเชี่ยวชาญ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สรุป

จากผลการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหารจัดการของผู้ประกอบการสินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ประเภทอาหารจังหวัดยะลา มีศักยภาพทางการ บริหารจัดการแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการตลาด ด้านการเงินและบัญชี ด้านการผลิต ด้านการจัดการ และ ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แนวทางการพัฒนาศักยภาพทางการบริหาร จัดการต้องอาศัยการพัฒนาโดยการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ 1) ด้านการตลาด ควรให้ความ รู้ในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลายโดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน การจัดหา ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า และการทำการส่งเสริมการตลาดเพิ่มมากขึ้น 2) ด้านการผลิต ควรเข้ามา ช่วยเหลือให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้เทคโนโลยีการผลิตเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ การกำหนดมาตรฐาน ของผลิตภัณฑ์ การจัดทำแผนการดำเนินงานด้านการผลิตเพื่อให้สามารถวางแผนการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง 3) ด้านการเงินและบัญชี ควรเข้ามาช่วยเหลือโดยการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำงบการเงินที่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถควบคุมการใช้จ่ายและสามารถนำข้อมูลทางบัญชีมาใช้เพื่อปรับปรุงผลการ ดำเนินงานได้ 4) ด้านการจัดการ ควรให้การสนับสนุนโดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมอบรมด้าน การบริหารจัดการ ค้นหาวิธีการในการสร้างแรงจูงใจให้สมาชิกมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ตลอดจน ส่งเสริมการศึกษาดูงานและให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางการบริหารแก่สมาชิกในกลุ่ม และ 5) ด้านการ จัดการทรัพยากรมนุษย์ ควรเข้ามาให้ความรู้ในเรื่องของการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะ กรรมการและสมาชิก ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาความสามารถของสมาชิกให้มีความเชี่ยวชาญ และทักษะในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบบำรุงการศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

เอกสารอ้างอิง

- Community Development Department Ministry of the Interior. (2017a). *Summary Operating Results, Register the manufacturer, OTOP Entrepreneur 2014-2015, 1st quarter (November - December 2014)* [Online]. Retrieved September 18, 2016, from: <https://www.facebook.com/OTOPNews/posts/827080847335221>. (in Thai)
- Community Development Department Ministry of the Interior. (2017b). *Report number of manufacturers, Entrepreneur and Product OTOP in 2014 Yala Province* [Online]. Retrieved September 18, 2016, from: <http://113.53.241.24/CDDReport/rpOverview.aspx>. (in Thai)
- Community Development Department Ministry of Interior. (2016). *OTOP Product sales results* [Online]. Retrieved July 10, 2015, from: www.gn.cdd.go.th/web_wis/. (in Thai)
- E-sor, A., Kanchanatanee, K., Jeharrong, P. & Susaro, R. (2017). The Development of Southern Border Small Enterprises in Creative Economy Form. *Journal of Yala Rajabhat University*, 12(1), 161-177. (in Thai)
- Kasombua, T. & Namsawat, A. (2013). The Competency Development of One Tambon One Product (Otop) Community Enterprise to Small and Medium Enterprises (SMEs): A Case Study of Processed Banana Food Products Community Enterprise. *Modern Management Journal*, 11(2), 74-86. (in Thai)
- Mukda, W. (2014). Guidelines Management of Product Manufacturing Group on One Tambon One Product in Tak Province. *SDU Research Journal Humanities and Social Sciences*, 10(1), 187-206. (in Thai)
- Puttikanjanakul, A., Phattarowas, V. & Limpiangkanan, P. (2015). The Operations Development of One Tambon One Product (OTOP) to Support the ASEAN Economic Community (AEC) of the Entrepreneurs in Amphoe Hang Dong, Chiang Mai. *Journal of Management & Marketing Rajamangala University of Technology Thanyaburi*, 2(1), 75-85. (in Thai)